
gekozen. Plaats van vergadering was over het algemeen de kerkvoogdenkamer van de Leidse Pieterskerk. Even werd overwogen om de gelden van het fonds over te brengen naar het grootboek van de Nederlandse Hervormde Kerk, maar ook ditmaal kwam het niet tot een beslissing.⁴²

Sevenster nam op 1 juli 1967 afscheid, na het fonds veertig jaar te hebben gediend. Secretaris-rentmeester werd nu de kerkhistoricus en kerkelijk hoogleraar Albert Rasker. Uitkeringen aan de bursalen werden gedaan via de AMRO-bank. Hoogleraar Nieuwe Testament M. de Jonge beheerde aan de Leidse faculteit theologie een aantal andere beurzen ten behoeve van theologiestudenten. Met elkaar beheerden deze fondsen een kapitaal dat ongeveer even groot was als dat van Hallet. Eigenlijk vond De Jonge het vreemd dat het fonds Hallet koppig zijn zelfstandigheid handhaafde. Transparantie in het beurzenstelsel was daar niet mee gediend. Aan collega Rasker, die meteen instemde, stelde hij voor om onderling gegevens uit te wisselen:

Om de een of andere mysterieuze reden is het in beurzenzaken nog altijd een duplex ordo in onze faculteit. Om die wat te doorbreken zend ik je een lijstje dat ik klaarmaakte voor de ordinarij, ter consideratie op een vergadering eind januari.

Zou het niet goed zijn als jij dit lijstje vergeleek met je aanvragen van Hallet en eventuele doublures signaleerde? Het heeft in bepaalde gevallen duidelijk zin om lieden uit twee ruiven te laten eten; in andere misschien niet!⁴³

Anders dan vroeger was daarbij geen sprake meer van het verstrekken van een beurs voor meerdere aaneensluitende jaren. 'Sollicitaties' op een beurs van het fonds konden in de maand december worden ingediend, voor de dan lopende cursus. 'Je schreef gewoon een reeks van die fondsen aan, en zag dan wel wat ervan kwam', aldus een terugblik van Geert Cohen Stuart. 'Hallet stelde gelukkig niet de eis dat je een nazaat van de stichter moest zijn!'⁴⁴

De stukken dienden te worden geadresseerd aan Rasker, op diens adres in Oegstgeest (Oranjelaan 18). In januari of februari werd door het bestuur op de ingekomen aanvragen beschikt. Rasker beschikte over een uitgebreid netwerk aan contact, dat hem in staat stelde om op discrete wijze vooroverleg te voeren met beheerders van instellingen die zich op hetzelfde terrein bewogen (zoals de stichting Pape-fonds te 's-Gravenhage en de studiebeurs ds. C. van Aken te Purmerend). Op de vergadering van fonds Hallet van 10 januari 1968 werd beslist om zich in het vervolg te beperken tot het verstrekken van boekentoelagen, variërend van f250 tot maximaal f600.

⁴² A.J. Rasker aan jhr. J.W. van den Bosch (Wassenaar), Oegstgeest 22 februari 1977, in: AFH.

⁴³ M. de Jonge aan A.J. Rasker, Leiden 13 januari 1968, in: AFH.

⁴⁴ Telefoongesprek met G. Cohen Stuart, Rhon, 16 december 2013.